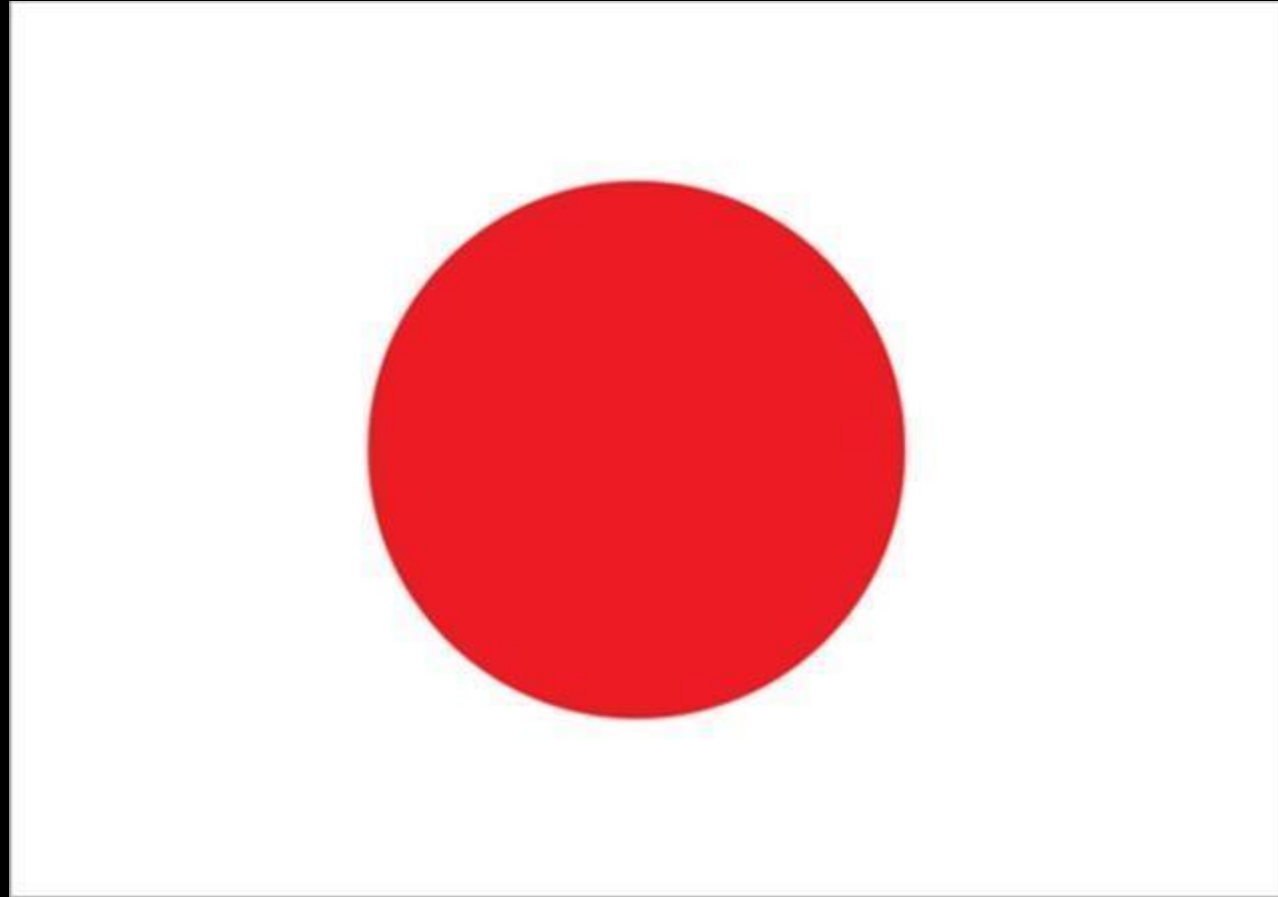

DIZAJN U JAPANU POSLIJE DRUGOG SVJETSKOG RATA

- Japanski dizajn nakon Drugog svjetskog rata doživio je ogromne promene.
- Uticaj modernizma, tehnologije i japanske tradicionalne estetike
- Ravnoteža između tradicije i modernizma
- Harmonija između minimalizma, funkcionalnosti i inovativnosti
- **Wabi-sabi** – japanska filozofija koja naglašava lepotu nesavršenosti i prolaznosti
- **Zen** – naglašava jednostavnost, ravnotežu i jasnoću
- Fokus na korisničko iskustvo i održivost

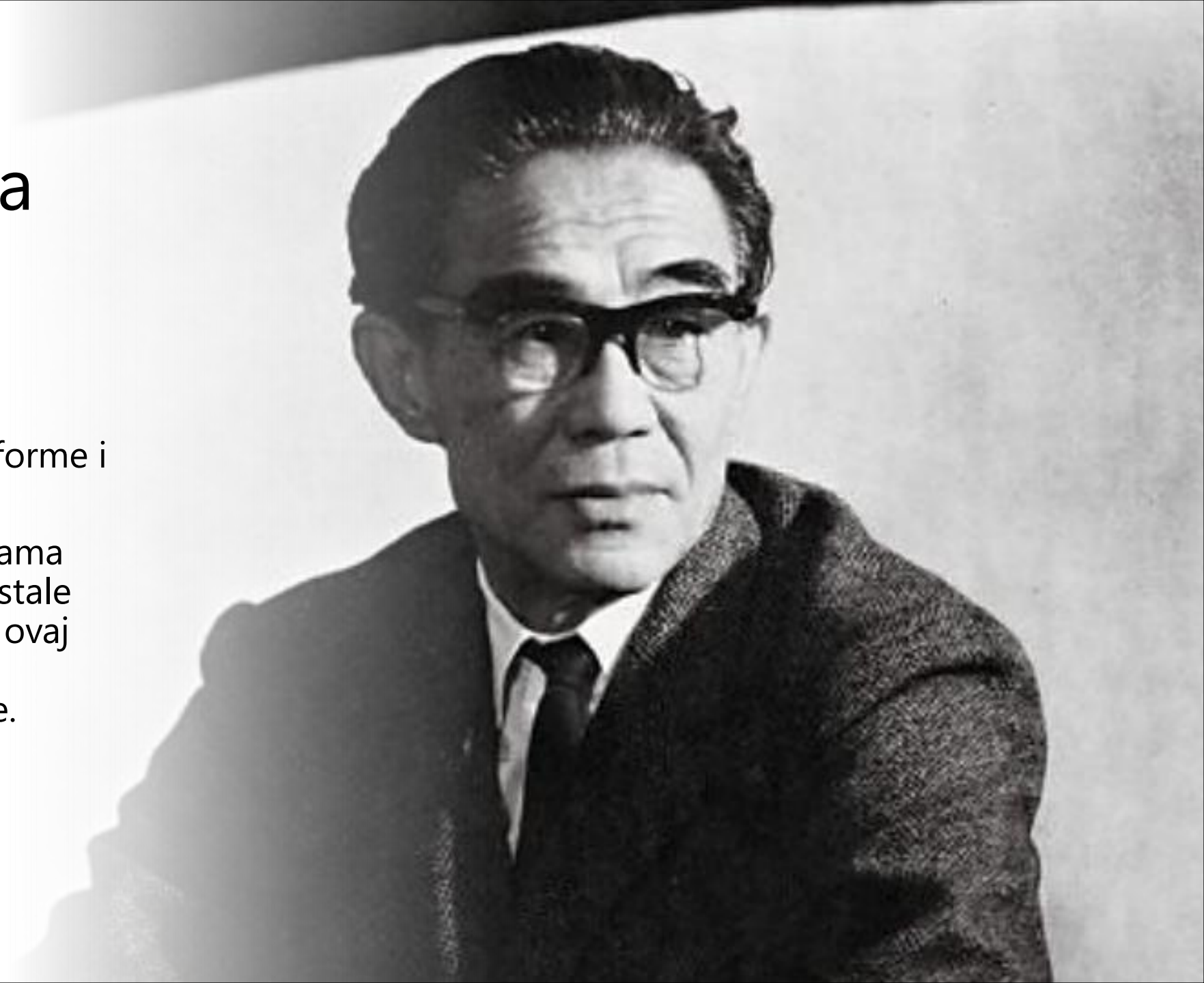
SLIKARSTVO

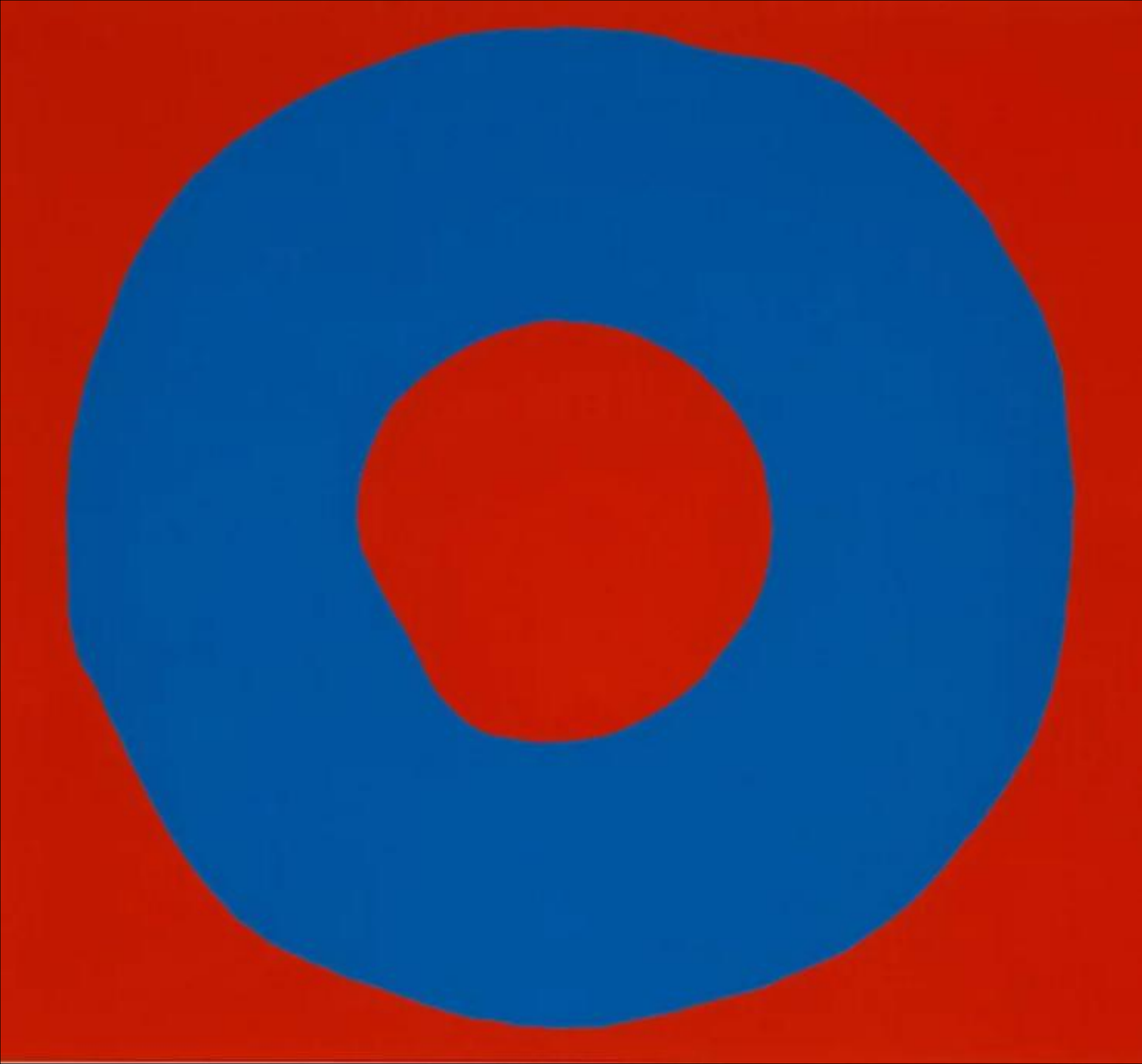
- Razvoj japanskog slikarstva nakon Drugog svetskog rata odražava duboke društvene, političke i kulturne promene koje su zahvatile zemlju
- Ovaj period karakteriše snažan uticaj zapadne umetnosti, eksperimentisanje s novim tehnikama i materijalima, te istovremeno očuvanje tradicionalnih japanskih stilova.
- Uticaj zapada i modernizam – američka okupacija (1945-1952) donela je modernističke ideje i apstraktnu umetnost u Japan.
- Japanski umjetnici poput Jiro Yoshihara i članovi grupe Gutai Bijutsu Kyokai bili su pioniri apstraktnog ekspresionizma u Japanu
- Gutai je bio jedan od najuticajnijih umetničkih pokreta u Japanu. Njegovi članovi poput Kazuo Shiraga i Atsuko Tanaka, istraživali su nove oblike kroz apstrakciju, performans, instalacije i eksperimentisanje s materijalima.
- Povratak tradicionalnim stilovima – iako je modernizam dominirao, mnogi umetnici su se vratili tradicionalnim tehnikama poput *nihonga* (slikanje mineralnim pigmentima na svili ili papiru). Umetnici poput Kaiija Higashiyame stvorili su nova dela inspirisana klasičnom estetikom, ali prilagođena savremenim temama.

- Društveno angažovana umetnost –japanski slikari poput Tetsuya Ishide i drugih počeli su izražavati društvenu kritiku kroz umetnost. Ishidina dela često su prikazivala distopijske vizije modernog društva.
- Globalizacija i postmodernizam – postmodernizam je dodatno oslobodio umetnički izraz, omogućivši kombinaciju tradicionalnih i savremenih elemenata.
- Umetnici poput Takashija Murakamija integrisali su popularnu kulturu, manga i anime estetiku u svoj rad, čime su stvorili „superflat“ stil.
- Savremeno japansko slikarstvo – oscilira između globalnih trendova i očuvanja lokalnih tradicija. Nihonga ostaje vitalan stil s umetnicima koji ga inovativno prilagođavaju modernim temama.

Jiro Yoshihara

- Njegov rad obuhvata apstraktno slikarstvo sa fokusom na jednostavne forme i intenzivnu ekspresiju.
- Poznat je po svojim slikama kružnih oblika, koje su postale njegov zaštitni znak. Kroz ovaj motiv izražavao je ideje beskonačnosti i harmonije.

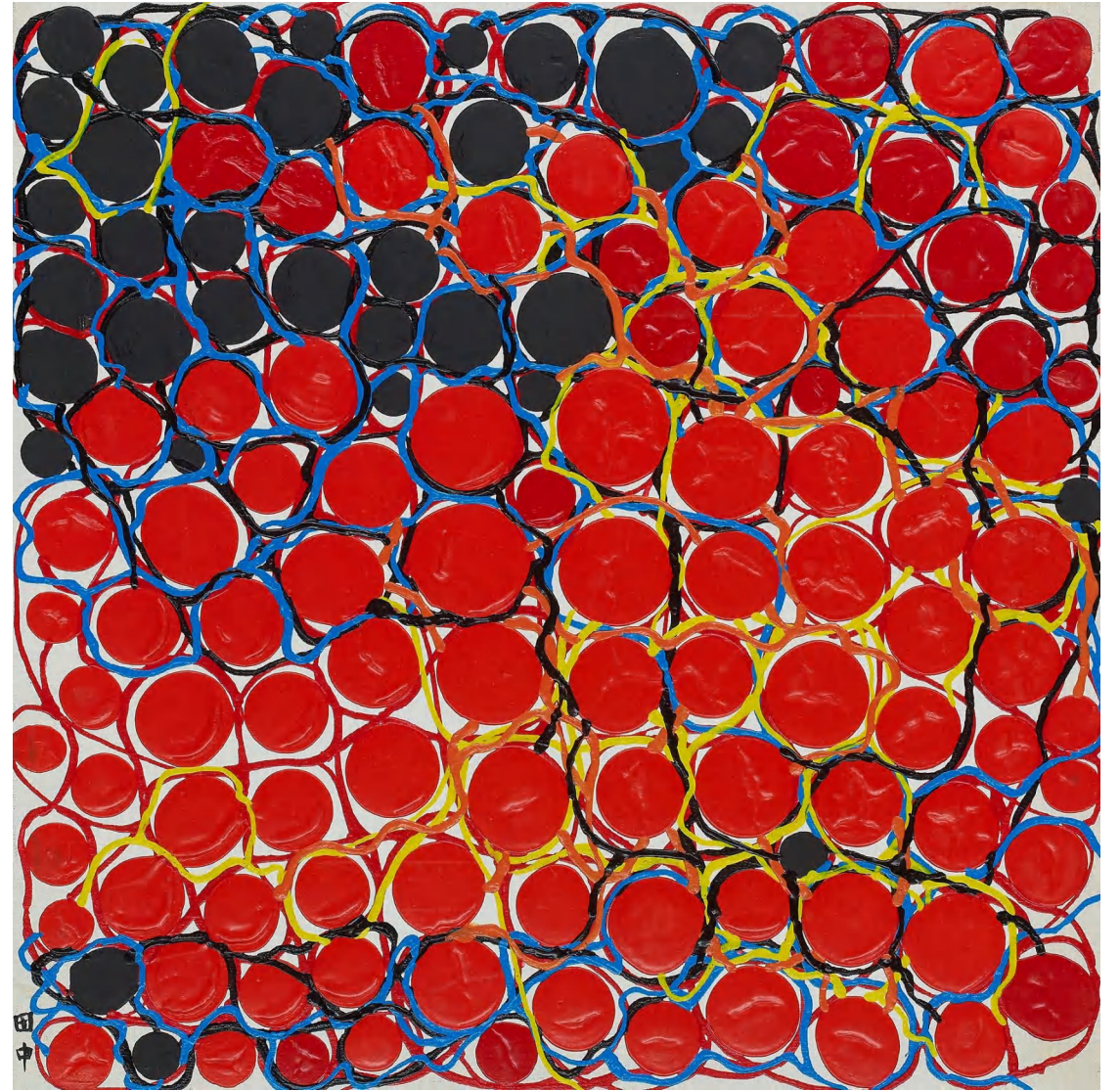

Atsuko Tanaka

- Njena umetnost istraživala je veze između tehnologije, tela i performansa, često koristeći neuobičajene materijale i metode.
- Atsuko Tanaka se smatra pionirkom performansa i umetnosti koja preispituje granice između ljudskog iskustva i tehnologije.

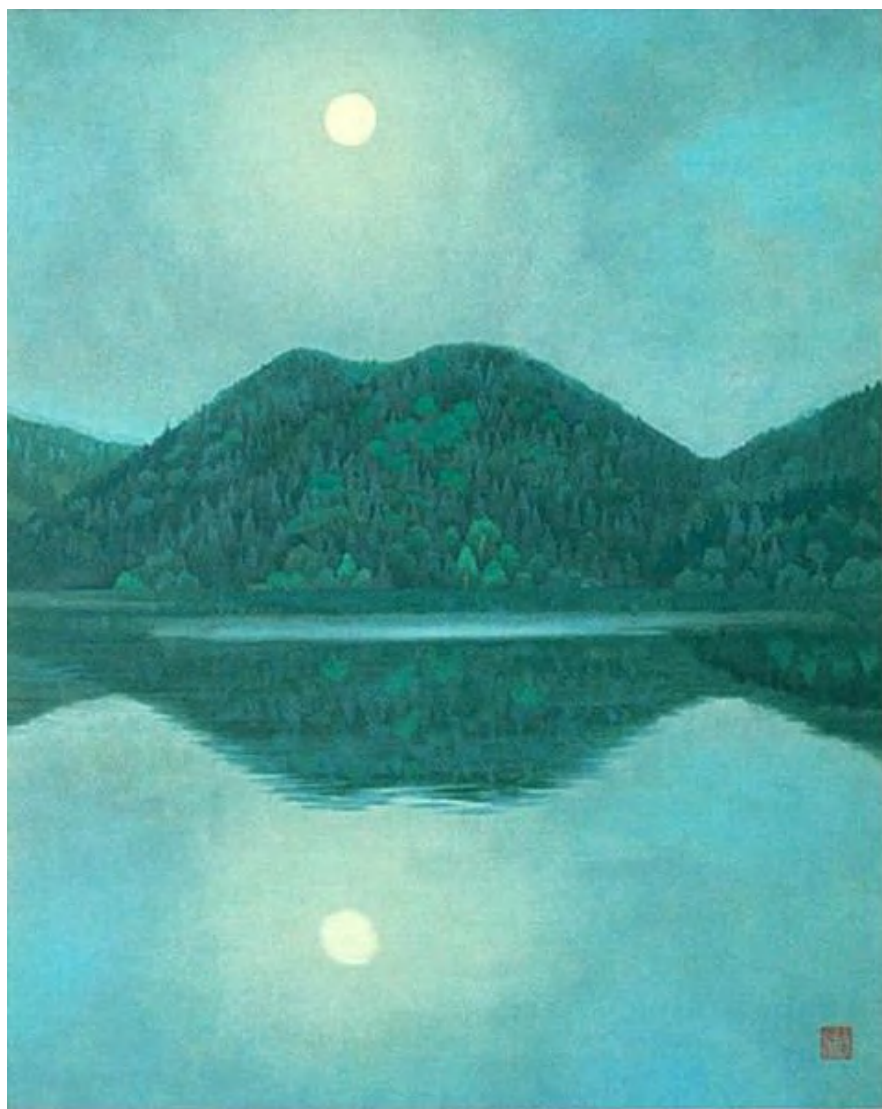

Kaii Higashiyama

- Njegova dela karakterišu spokojni pejzaži, često sa minimalističkim kompozicijama i dubokim osećajem za prirodu. Inspiraciju je crpio iz japanskih sezonskih pejzaža, ali i iz evropskih prirodnih scena.
- Higashiyama je bio izuzetno cenjen zbog svoje sposobnosti da prenese mir i introspekciju kroz svoje slike, čineći ga jednim od najvažnijih umjetnika 20. veka u Japanu.

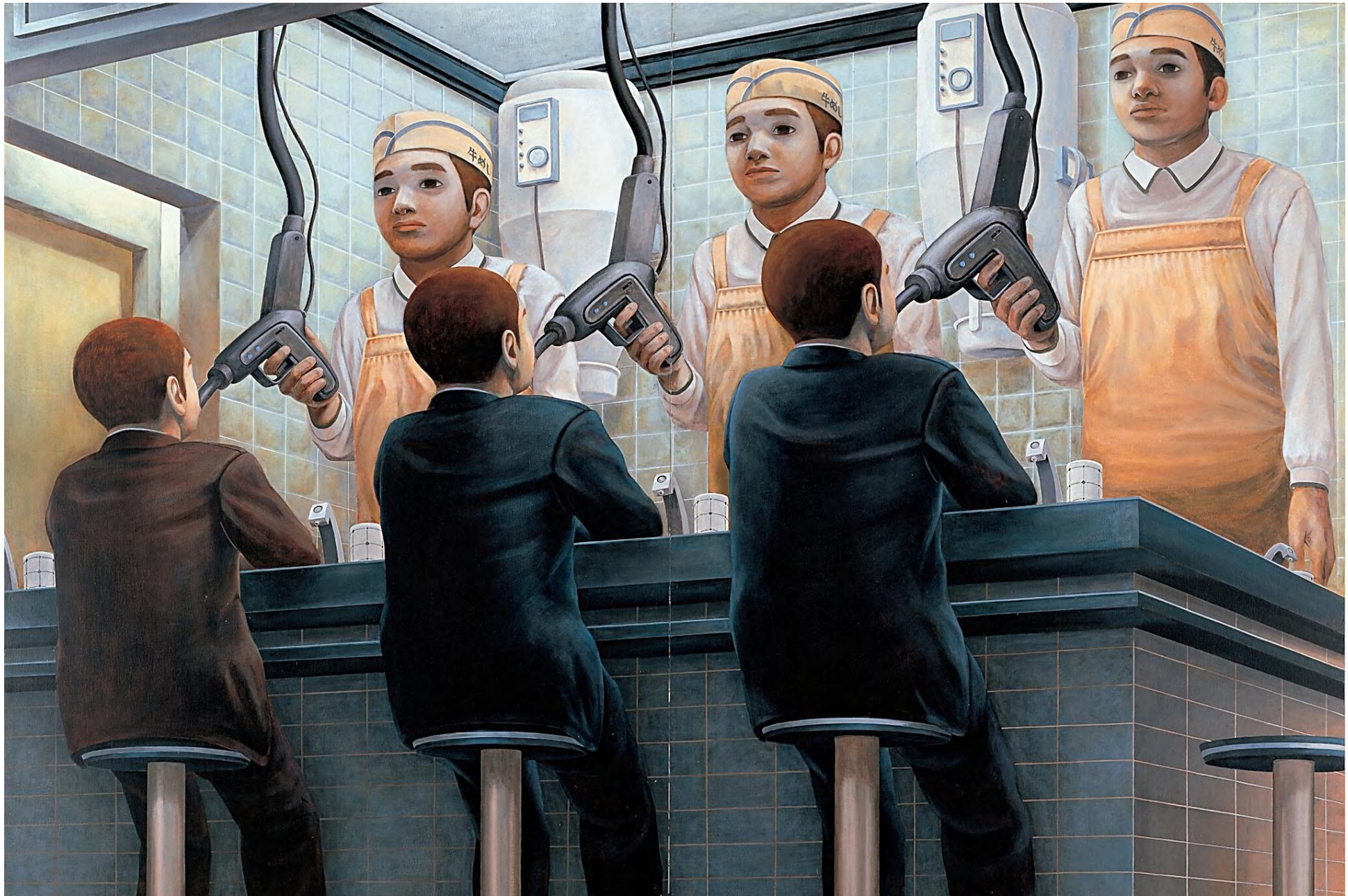

Tetsuya Ishida

- Njegov stil kombinuje elemente nadrealizma, realizma i društvene kritike, a njegove slike odražavaju osećaj izolacije i depersonalizacije, što je čest problem u urbanom životu i radnoj kulturi Japana.
- Njegovi radovi su često bili autobiografski, predstavljajući ljudske figure u neobičnim, često grotesknim situacijama koje simbolizuju osećaj zarobljenosti u savremenom životu, posebno u kontekstu japanskog korporativnog svijeta.

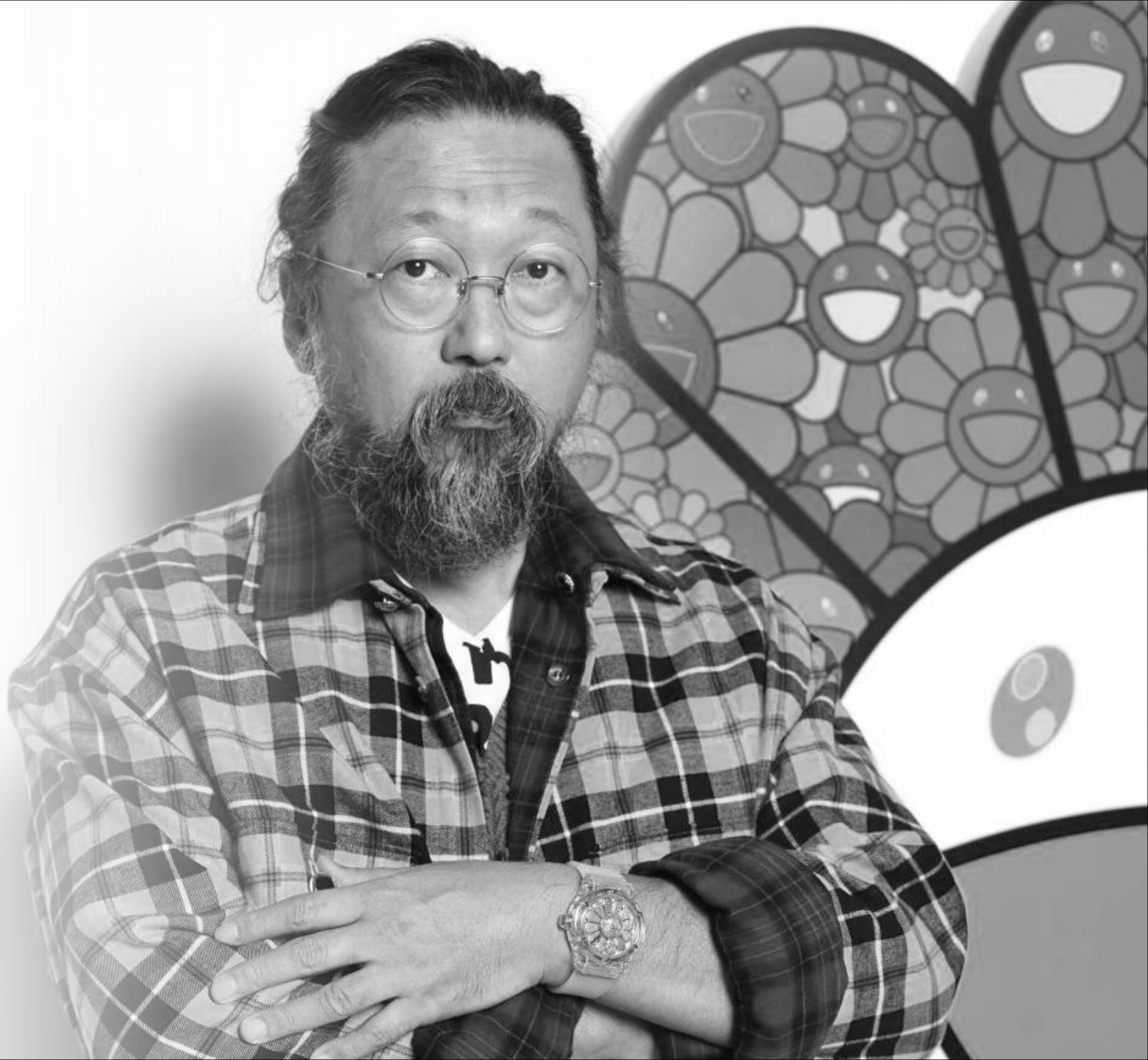

Takashi Murakami

- Razvio je vlastiti stil nazvan "Superflat", koji se temelji na ravnim površinama i kombinuje elemente tradicionalne japanske umjetnosti, animea i mange. Ovaj koncept također istražuje plitkost potrošačke kulture i uticaj popularnih medija.
- Murakami je bio pionir u povezivanju visoke umjetnosti i masovne kulture, što ga čini ključnom figurom u globalnoj umetničkoj sceni.

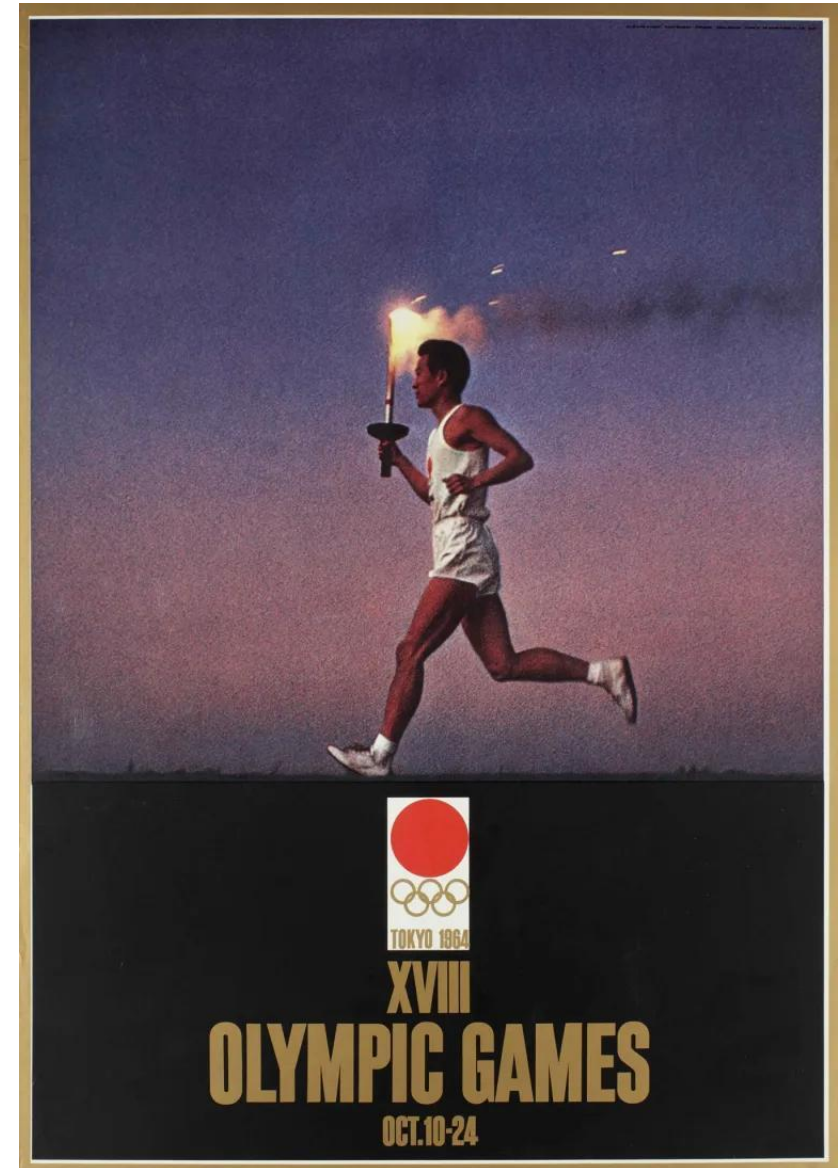
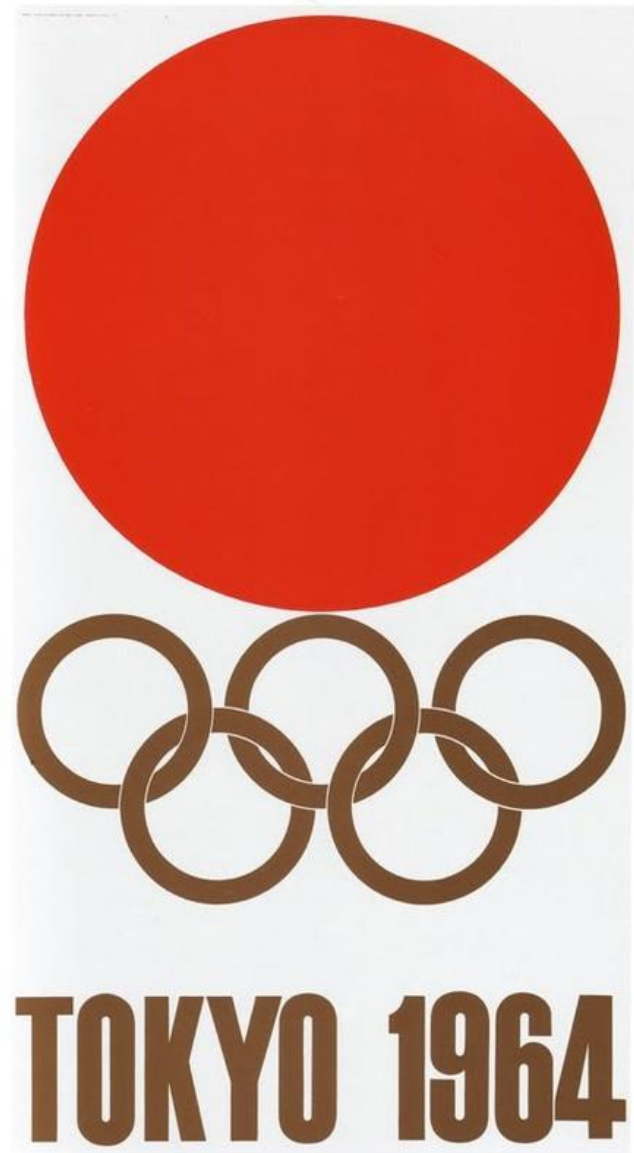

GRAFIČKI DIZAJN

KOSHIMAKI-osen

腰巻お仙

忘却編 劇団状況劇場第八回公演
作・唐 十郎 戸山ハイツ床から劇場
十月二十八・二十九日夜八時

MAHA 10
狀羅魔

当日発売
A 14000円
B 11000円
Z 8000円

招仙閣 SHOSHEN KAKU
丘

花の館

阿修羅

文学座公演
芸術家参加

演出・出口典雄
作・司馬遼太郎

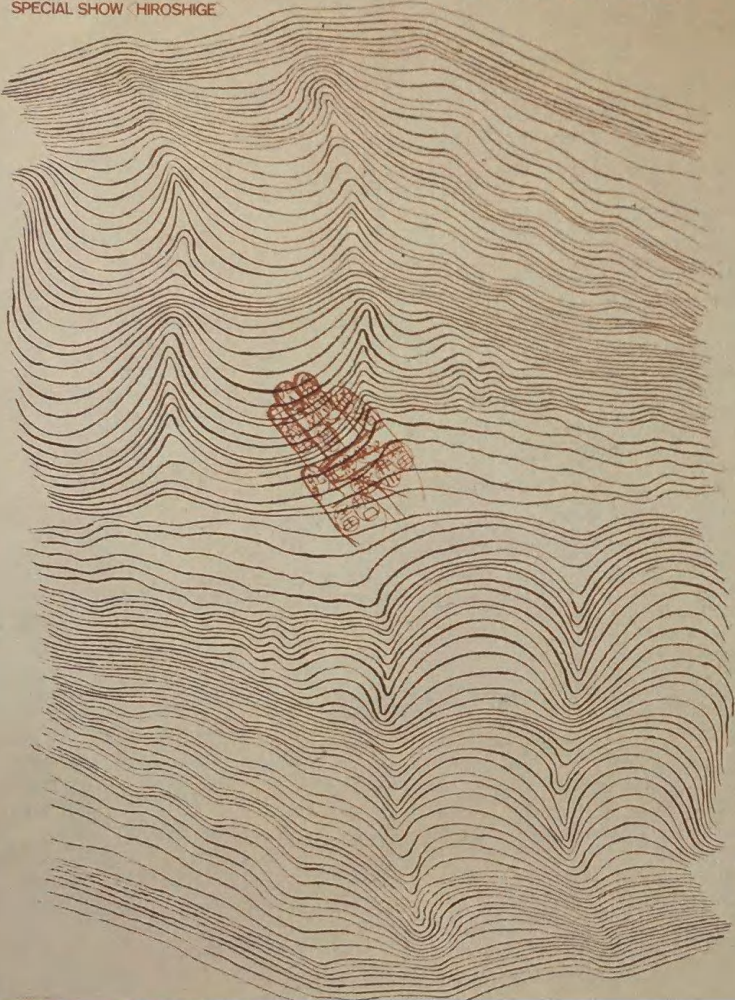
11月7日(土)~29日(日)
日生劇場

卓越した近眼と独特の文体により歴史小説の分野で野心的野心作を提供した司馬遼太郎初の臺下戯曲

阿修羅

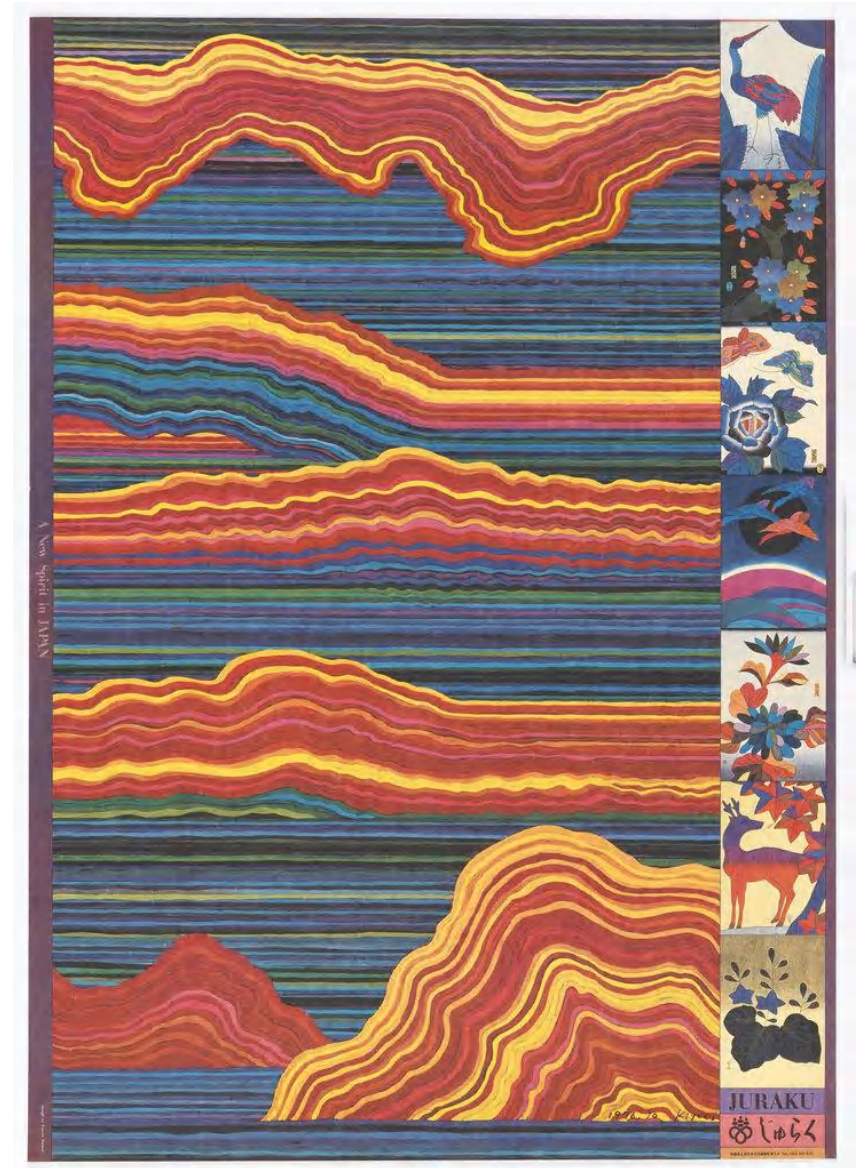
4TH INTERNATIONAL BIENNIAL EXHIBITION
OF PRINTS IN TOKYO 1964

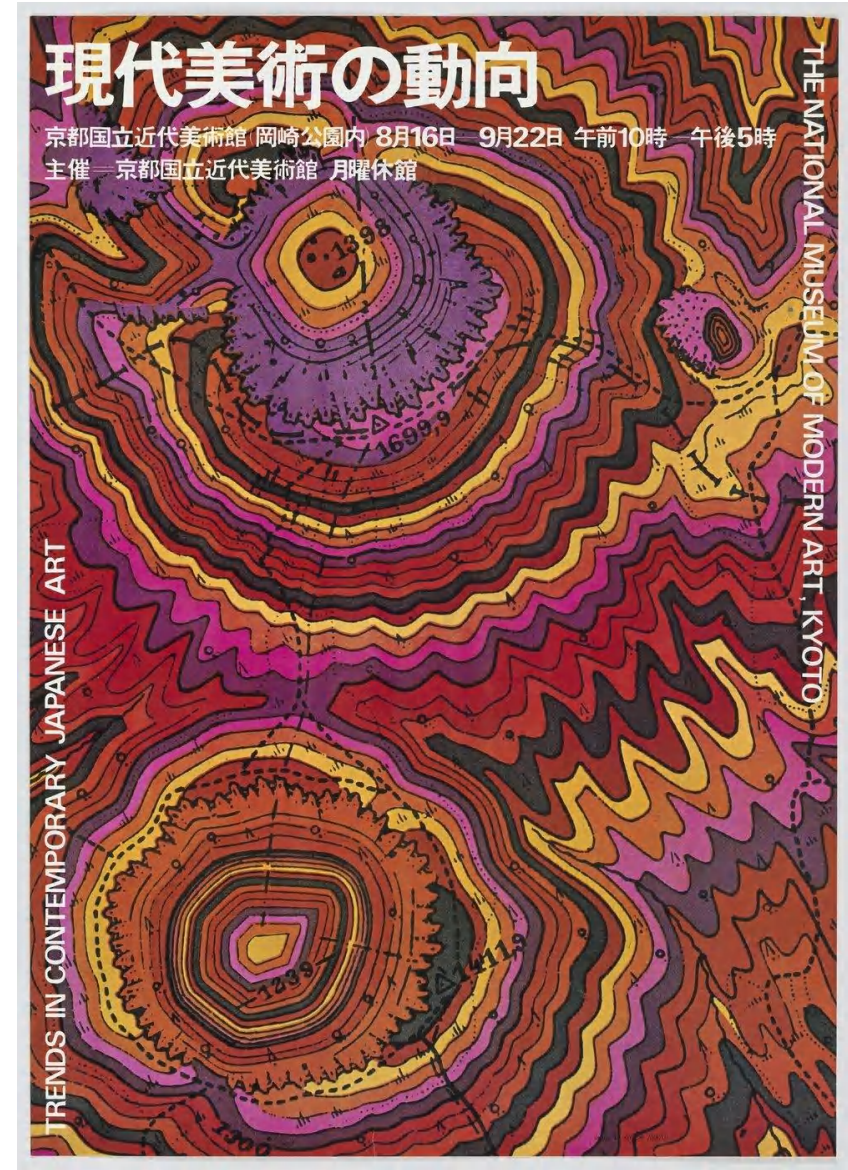
FROM 14 NOV. TO 20 DEC. NATIONAL MUSEUM OF MODERN ART, TOKYO YOMIURI SHIMBUN
SPECIAL SHOW · HIROSHIGE

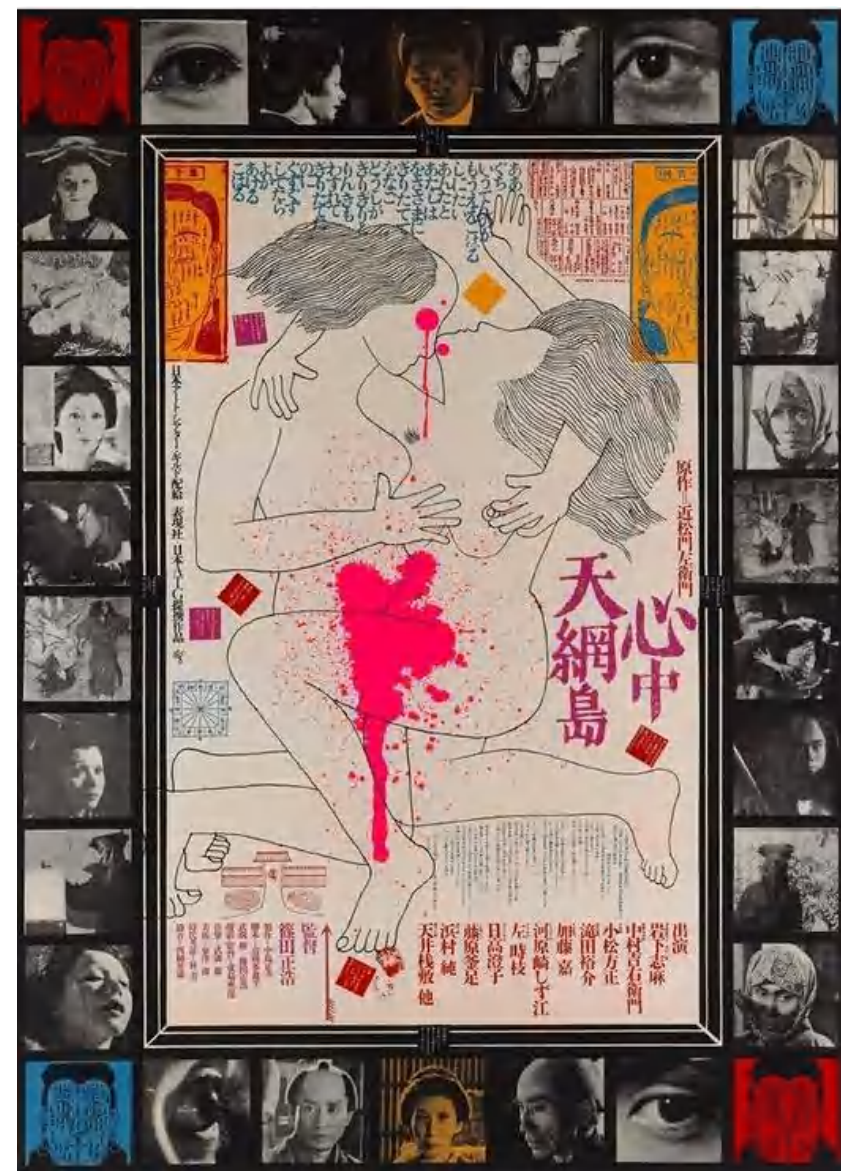

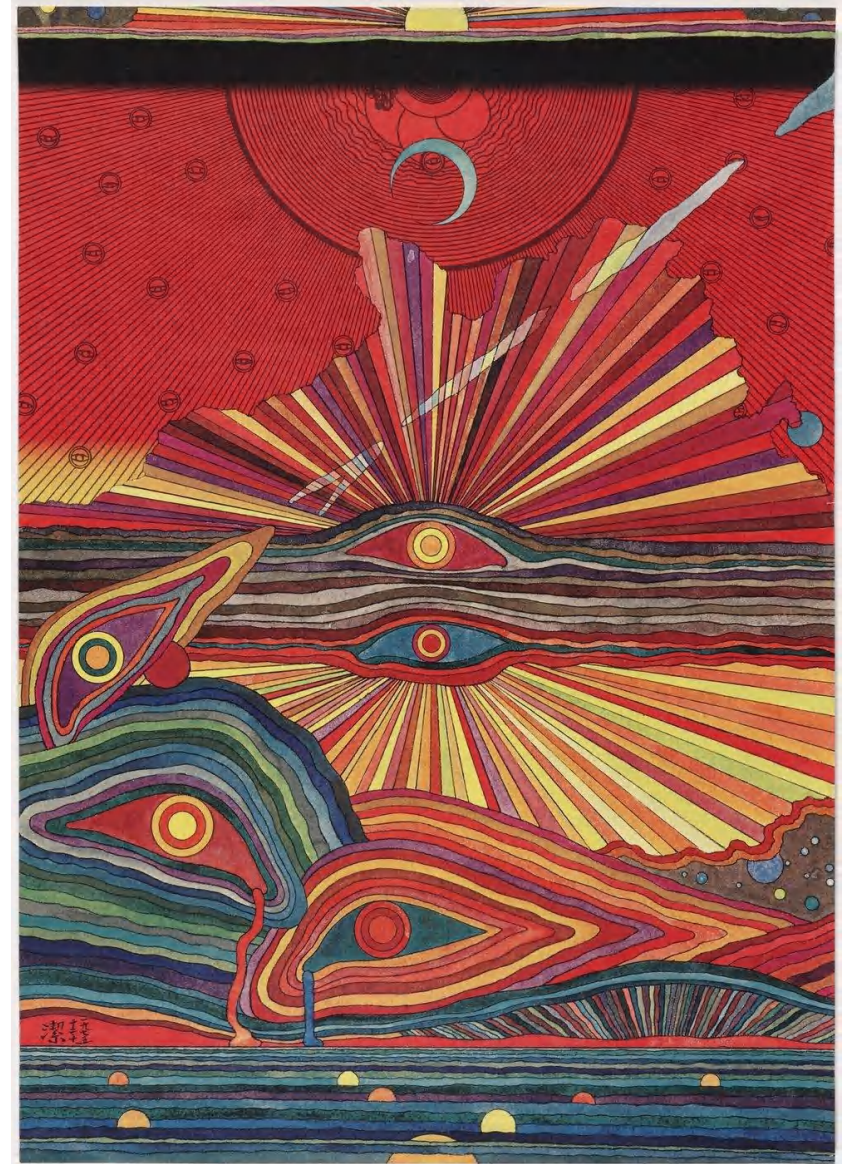
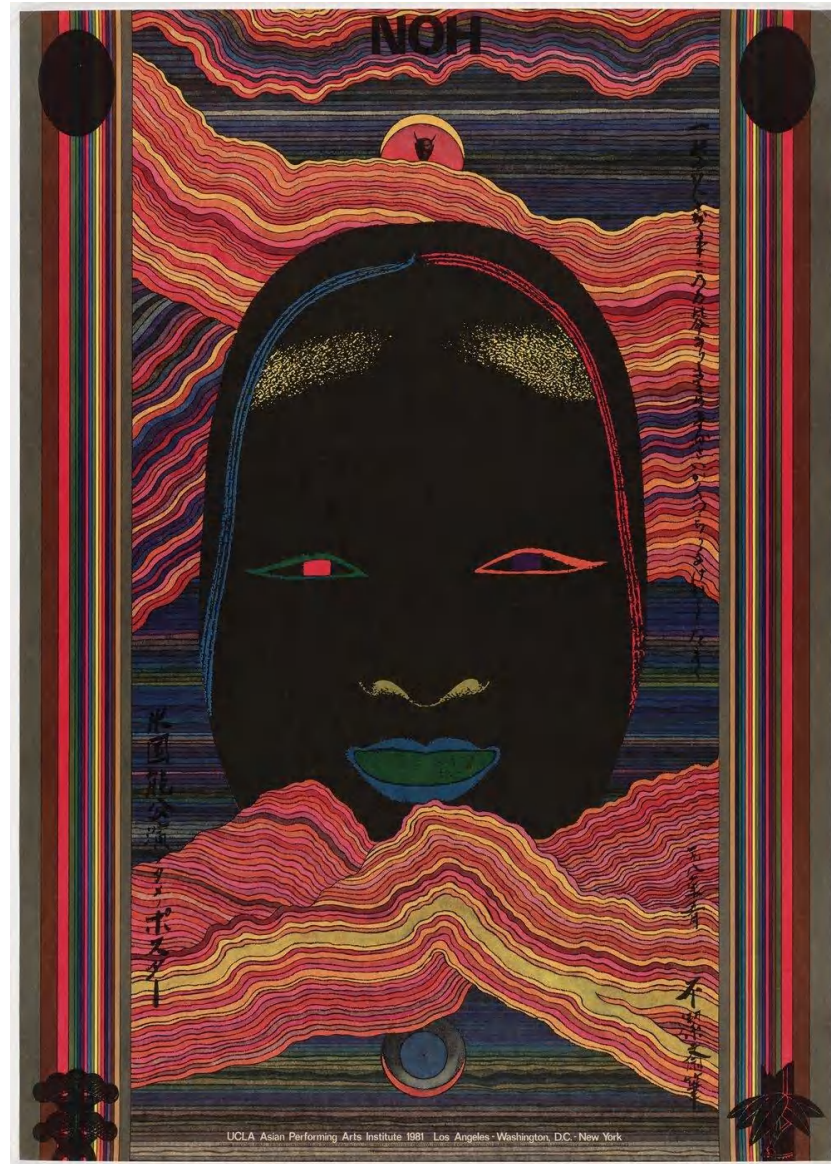
FALLOUT

DIZAJN ENTERIJERA

- Nakon rata došlo je do društvenih, ekonomskih i kulturnih promena. Kako se Japan obnavljao nakon rata, spojio je svoju tradicionalnu estetiku sa modernističkim principima i zapadnim stilovima.
- Tradicionalni japanski dizajn enterijera potiče od mnogih principa koji su kreirali budistički monasi. Dizajneri enterijera koji slede ove principe uključuju i ideale iz filozofije, kao što je traženje praznine kroz meditaciju i opuštanje.
- **Karakteristike tradicionalnog japanskog dizajna:**
 - Jednostavnost – koristili su jasne linije, nenatran prostor i namjerno odsustvo ukrasa
 - Veza sa prirodom – koriste materijale poput drveta, bambusa i kamena. Takođe imaju velike prozore i otvorene rasporede koji vode direktno do vanjskih prostora.
 - Nesavršenost i asimetrija – ravnoteža ne mora nužno biti jednaka simetriji, retko je pronaći prirodno simetričan i postojan oblik na otvorenom.
- **Obnova nakon rata** - Japan se suočio sa ozbiljnim nestašicama resursa.
 - Ekonomski procvat se desio kada je bio omogućen uvoz modernih materijala poput čelika i aluminijuma. Tradicionalni elementi ostali su prisutni zbog svoje pristupačnosti i kulturnog značaja.
 - Zapadni uticaj: Američka okupacija uvela je zapadnjačke stilove nameštaja, urbanističko planiranje i građevinske materijale poput betona i stakla i raspored domova je bio funkcionalniji.

- **Metabolizam** – ovaj posleratni trend u japanskom dizajnu i nije baš bio moderan kada se primjenjivao u kući. Klasična klizna vrata su u suštini odražavala ovaj trend dizajna. Razlog za ovaj trend je bio više praktičniji nego filozofski.
- **Dizajnerski procvat** – Postmodernistički uticaji: dizajneri su eksperimentisali sa bojama, apstraknim formama i inovativnim rešenjima. Automatizacija osvetljenja i kontrola klime postalo su uobičajeni u urbanim enterijerima. Ekonomija u usponu omogućila je potrošačima da zahtevaju jedinstvene i luksuzne enterijere.
- **Minimalizam i održivost** – Dizajn se ponovo okrenuo Zen inspiraciji, naglašavajući jednostavnost, prirodne materijale i povezanost sa prirodom. Postali su popularni manji stanovi i efikasno korišćenje prostora sa sklopivim nameštajem.
- **Karakteristike poslijeratnog japanskog enterijera:**
 - Spoj tradicionalnog i modernog – *tatami* sobe sa modernim nameštajem
 - Dizajn koji štedi prostor – Ugradjeni ormari i sklopivi namještaj
 - Prirodna svetlost i materijali
 - Neutralne palete boja
 - Tehnološki napredak

Shigeru Uchida

- Završio školovanje na Kuwasawa institutu za dizajn 1966. godine.
- 1970. Uchida osniva svoju firmu, „Uchida Design Studio“.
- Bavio se širokim spektrom dizajnerskih projekata, brojni enterijeri, nameštaj, produkti i urbanistički planovi u Japanu i inostranstvu.
- Dobitnik brojnih nagrada:
- „Mainichi Design Award “
- „Best Store of the Year Special Award“
- „First Kuwasawa Design Award“

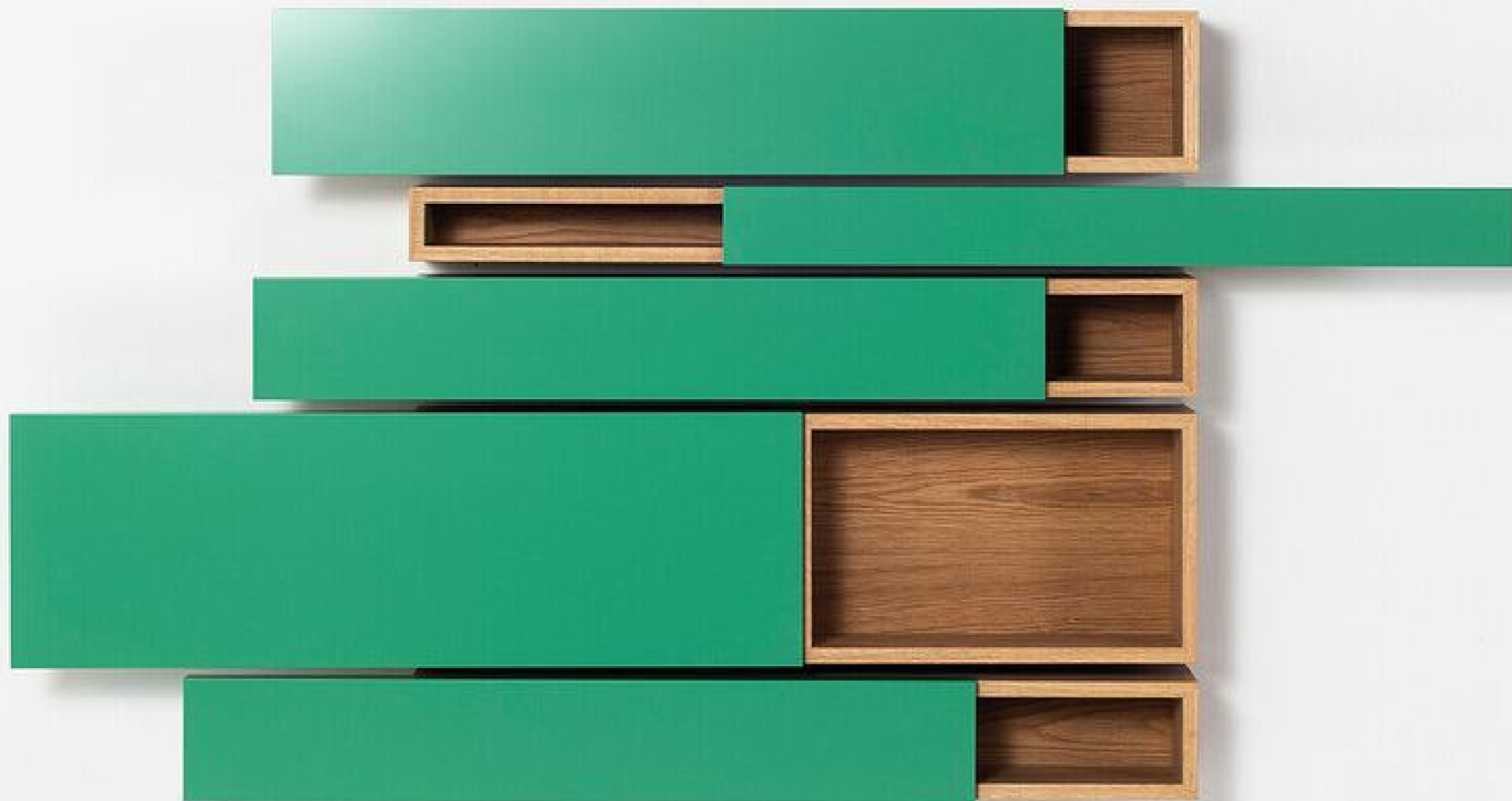

Čajdžinica (Tea House) „Ji'An“

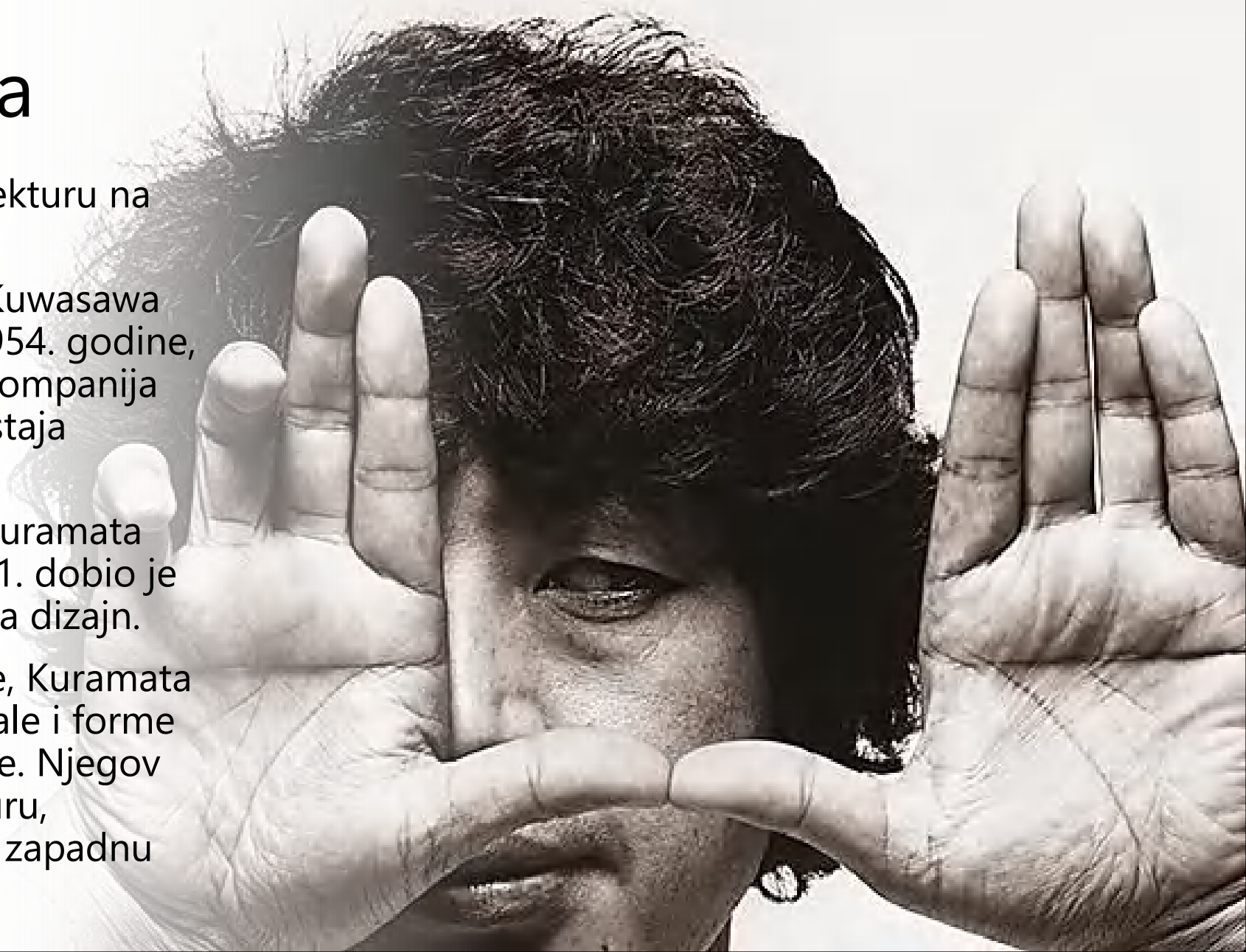

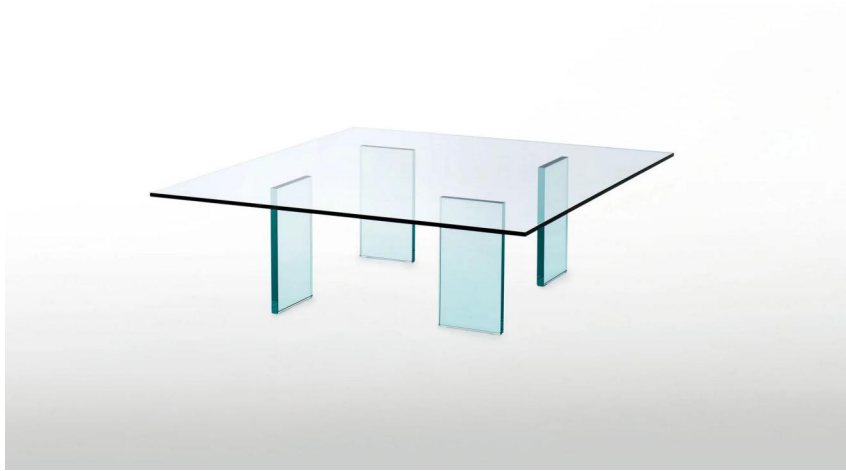

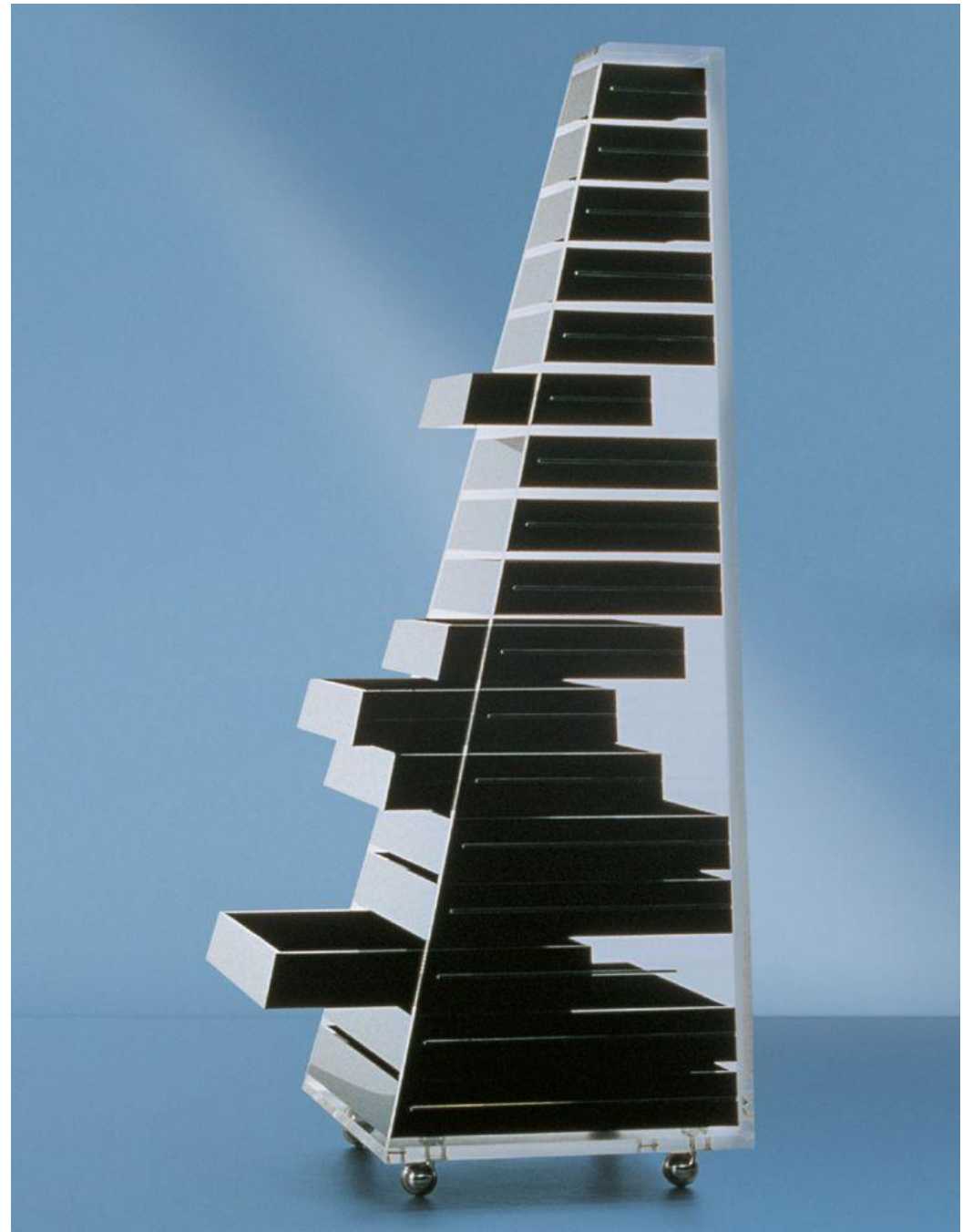
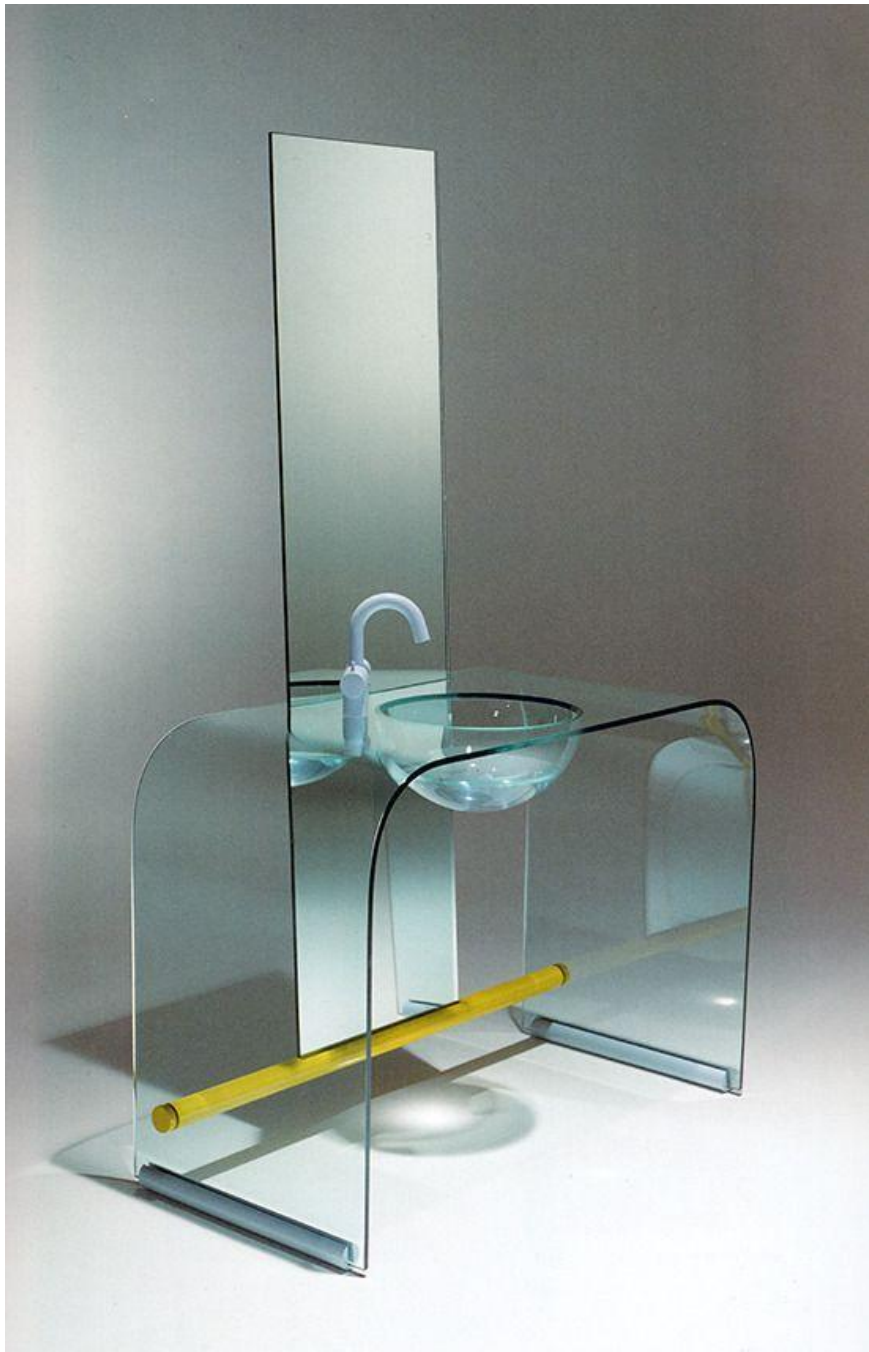
Shiro Kuramata

- Kuramata je studirao arhitekturu na Tehničkom koledžu u Tokiju
- Školovao se za stolara na Kuwasawa institutu za dizajn u Tokiju 1954. godine, nakon čega je radio za više kompanija kao što je proizvođač namještaja Teikoku.
- Godine 1965. osnovao je Kuramata Design Office u Tokiju, a 1981. dobio je Japansku kulturnu nagradu za dizajn.
- Od sredine 1960-ih nadalje, Kuramata je počeo da istražuje materijale i forme kroz svoje jedinstvene dizajne. Njegov rad spojio je popularnu kulturu, japanske estetske koncepte i zapadnu avangardu.

Supper Klub Cazador,
Tokio, 1967.

Klub Judd, Tokio, 1969.

Oblomov bar, Fukuoka, 1989.

Kiyotomo suši bar, Tokio, 1988.

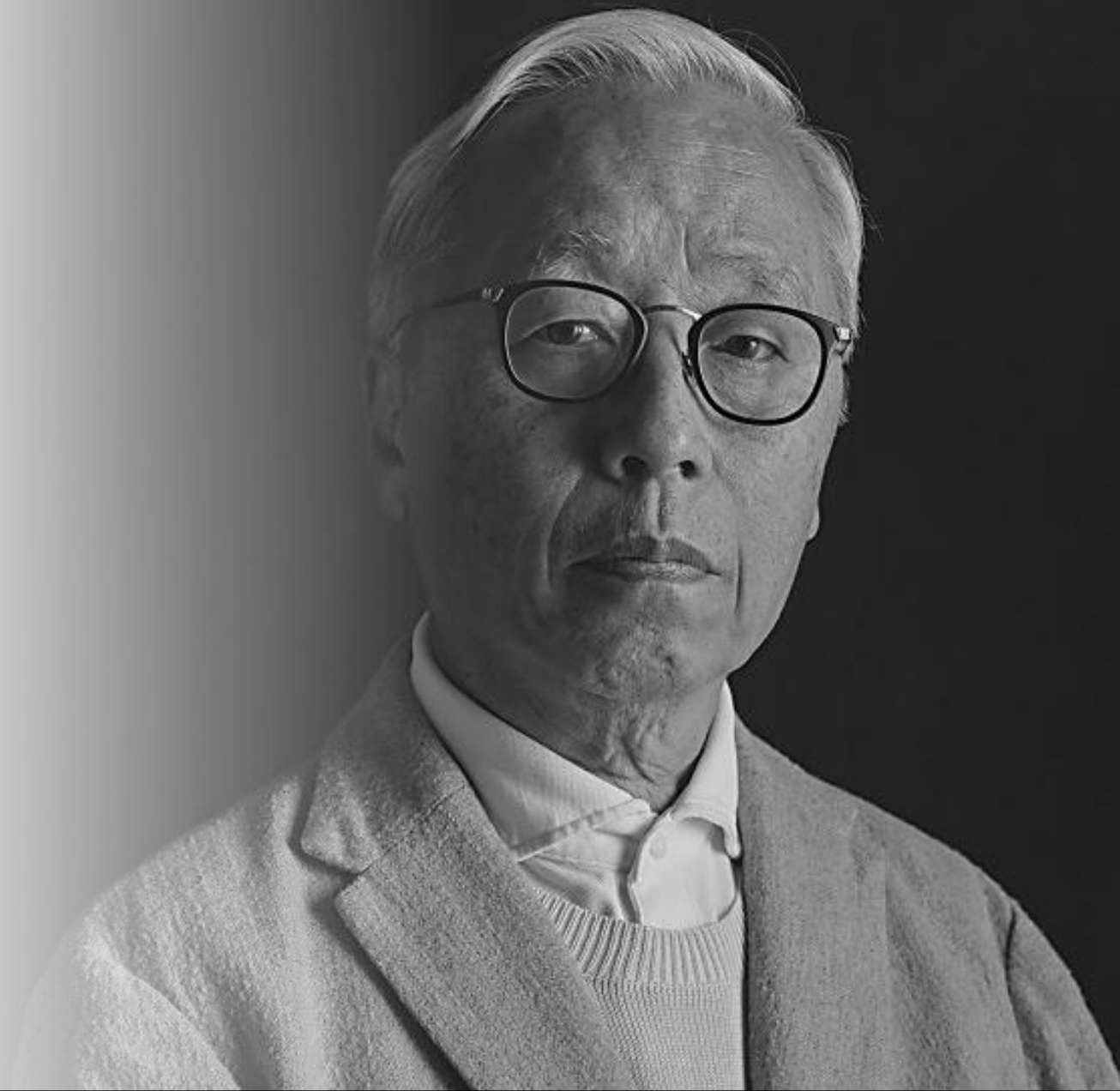
Esprit prodavnica, Hong Kong, 1983.

Hiroshi Sugimoto

- Hiroshi Sugimoto je japanski fotograf i umetnik poznat po svom minimalističkom i konceptualnom pristupu umetnosti. Sugimoto je stekao obrazovanje na univerzitetu Saint Paul's University u Tokiju, gde je studirao političke nauke i sociologiju, a zatim se preselio u Sjedinjene Američke Države, gde je nastavio studije fotografije na Art Center College of Design u Pasadini, Kalifornija.

Restoran Sahsya Kanetanaka

Kazuyo Sejima

- Kazuyo Sejima je japanska arhitektica, poznata po minimalističkom stilu, inovativnom pristupu prostoru i prozračnom dizajnu.
- Diplomirala je arhitekturu na Ženskom univerzitetu u Japanu 1979. godine. Nakon toga je radila u čuvenom arhitektonskom birou Toyo Itoa, gde je razvijala svoj stil i ideje.
- Godine 1987. osnovala je vlastitu firmu Kazuyo Sejima & Associates.

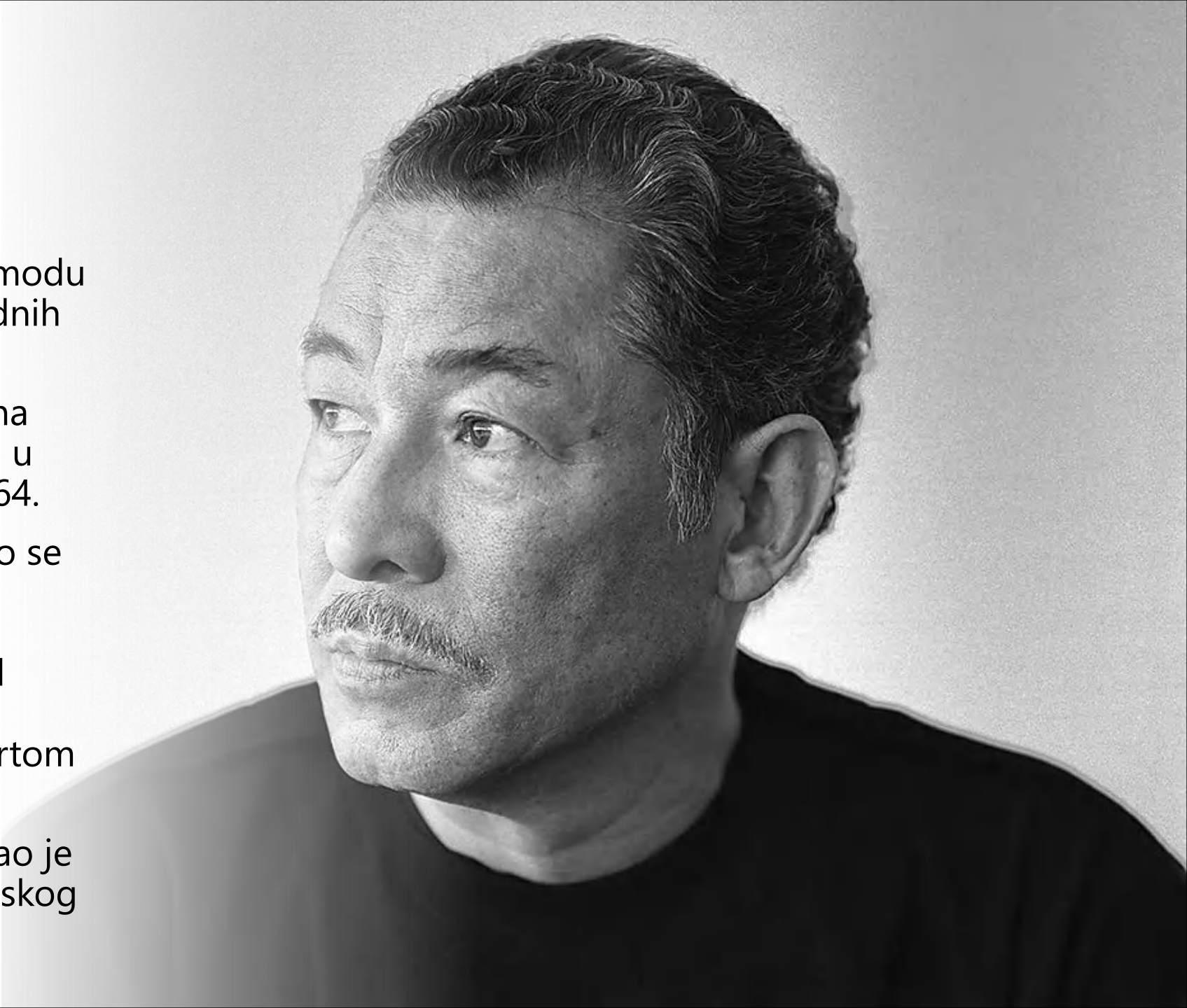

TEKSTILNI DIZAJN

- Japanska moda nakon rata razvijala se u dva pravca: tradicionalna i moderna.
- Od 1970-ih japanski modni dizajneri postali su globalno uticajni.
- Integriranje japanske estetike sa avangardnim zapadnim stilovima.
- **Karakteristike:**
 - Spoj minimalizma sa tradicionalnim dizajnom
 - Eksperimentisanje s oblicima
 - Korišćenje inovativnih materijala i tehnologija
- **Predstavnici:**
 - Issey Miyake
 - Yohji Yamamoto
 - Rei Kawakubo (Comme des Garçons)

Issey Miyake

- Njegovo interesovanje za modu počelo je proučavanjem modnih časopisa svoje sestre .
- Studirao je grafički dizajn na Univerzitetu umetnosti Tama u Tokiju , koji je diplomirao 1964.
- Nakon diplomiranja, upisao se u parišku školu „Chambre syndicale de la couture parisienne“ i školovao se kod Guya Larochea kao asistent dizajnera. Radio je i sa Hubertom de Givenchy.
- Tokio 1970. godine, osnovao je Miyake Design Studio, vrhunskog proizvođača ženske mode.

Yohji Yamamoto

- Yamamoto je diplomirao pravo na Univerzitetu Keio 1966.
- Dalje je studirao modni dizajn na Bunka Fashion College-u, stekao diplomu 1969. godine.
- Njegova prva kolekcija pod etiketom Y's, fokusirana je na kolekciju za žene koja odražava tipičnu mušku odjeću.

Rei Kawakubo

- Iako nije formalno školovana za modnog dizajnera, Kawakubo je studirala likovnu umetnost i književnost na Univerzitetu Keio.
- Godine 1969. osnovala je vlastitu kompaniju „Comme des Garçons“ u Tokiju.
- Otvorila svoj prvi butik 1975. Počevši sa ženskom odećom, Kawakubo je 1978. dodala mušku liniju. Tri godine kasnije počela je predstavljati svoju modu.

PRODUKT DIZAJN

- Japan je tokom posleratnih decenija postao sinonim za inovativan produkt dizajn posebno u elektronici, nameštaju i svakodnevnim predmetima.
- **Karakteristike:**
 - Minimalizam
 - Funkcionalnost
 - Dugotrajnost
 - Integracija tehnologije i estetike
- **Predstavnici:**
 - Sori Yanagi
 - Naoto Fukasawa
 - Hiroshi Yamano

Sori Yanagi

- Potpuni modernista koji je spojio jednostavnost i praktičnost sa elementima tradicionalnih japanskih zanata.
- Sori je 1934. godine upisao umetničku školu u Tokiju gdje je studirao i umetnost i arhitekturu.
- Nakon Drugog svetskog rata, Yanagi dizajnira široku paletu proizvoda.
- Godine 1958. Yanagi je pomogao u osnivanju Japanskog udruženja arhitekata/dizajnera interijera

Leptir stolica

Slon stolica

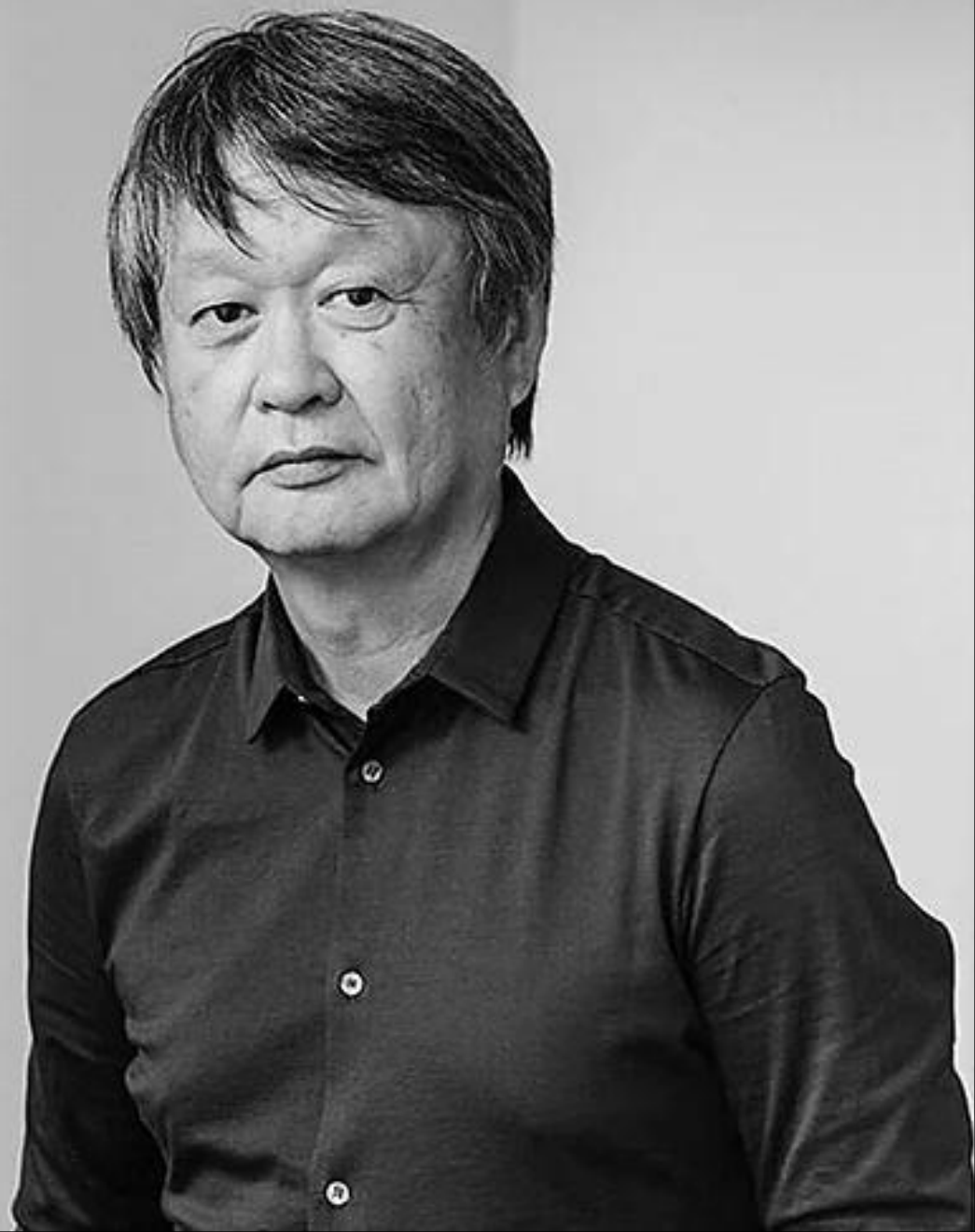

Naoto Fukasawa

- Studirao je dizajn proizvoda na Tama Art University diplomirajući 1980.
- Nakon diplomiranja, Fukasawa je radio kao programer proizvoda u Seiko Epson do 1988. godine.
- Fukasawa je osnovao " ± 0 " (Plus Minus Zero) brend kućnih električnih uređaja i proizvoda za domaćinstvo, fokusiran na dizajn robe za koju se smatra da je "baš kako treba".

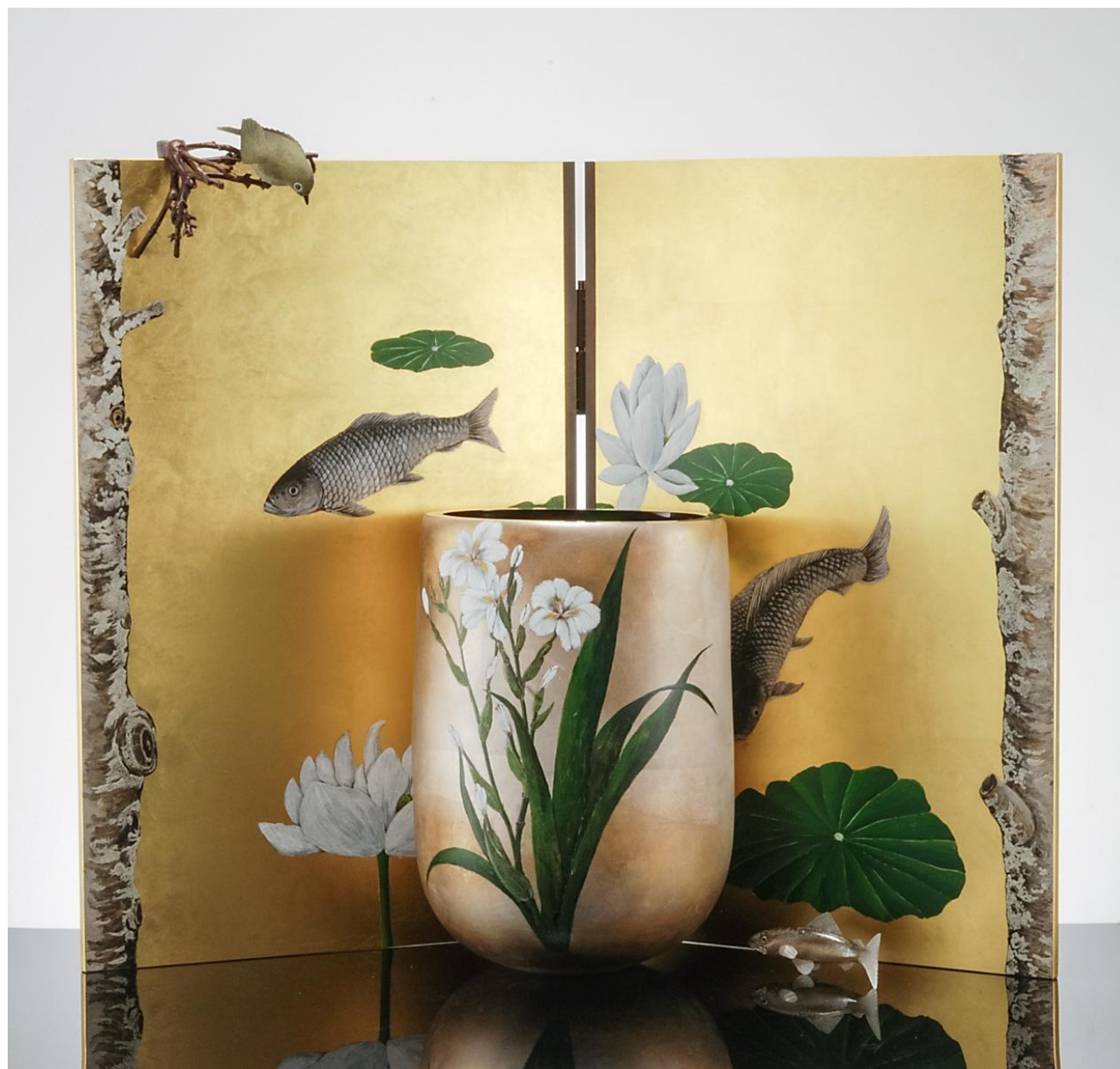

Hiroshi Yamano

- Stekao je umetničko obrazovanje na Kalifornijskom koledžu umetnosti, Institutu za umetnost stakla u Tokiju, Školi stakla Pilchuck i Institutu za tehnologiju Rochester, gde je magistrirao 1989. godine.
- Njegov rad je uključen u značajnim javnim zbirkama kao što su Muzej stakla Corning, Muzej stakla Wheaton, Muzej Chrysler i Velika kristalna galerija Tajvan.

ARHITEKTURA

- Modernistički arhitekti poput Kenzo Tangea predvodili su ovaj pravac sa dizajnima koji su spajali internacionalni modernizam sa tradicionalnim japanskim elementima.
- Tangeov Memorijalni park mira u Hirošimi (1949) i Nacionalna dvorana Yoyogi (1964) za Olimpijadu u Tokiju primeri su ovog spoja modernizma i nacionalnog ponosa.
- **Estetika dizajna:** Principi minimalizma i funkcionalnosti počeli su da se prepoznaju u različitim oblastima dizajna. Arhitekta poput Tadao Ando postale su poznate po čistim linijama, upotrebi betona i integraciji sa prirodom.
- **Metabolizam** – grupe avangardnih arhitekata i planera koji su želeli da stvaraju fleksibilne, futurističke i modularne dizajne. Ovaj pokret je bio inspirisan brzim razvojem japanskih gradova i interesovanjem za organske oblike rasta. Kenzo Tange i Kisho Kurokawa bili su glavni zagovornici ovog pokreta. Metabolisti su gradove posmatrali kao žive organizme koji su sposobni za kontinuirano obnavljanje.

- **Visoka tehnologija i postmodernizam** – zemlja je prihvatila i visoku tehnologiju i postmodernističke estetske pravce, kombinujući futurističku tehnologiju sa ukrasnim, eklektičnim elementima.
- **Arhitektonski dizajn** – Arhitekti kao što su Tadao Ando, Kisho Kurokawa i Fumihiko Maki istraživali su fuziju tradicionalnih japanskih formi sa internacionalnim postmodernističkim trendovima. Andoova Crkva svetlosti(1989) je primer ovog pristupa, koristeći beton, svetlost i minimalizam kako bi stvorila kontemplativni prostor.
- Arhitektae poput Toyo Ito i Sou Fujimoto poznati su po istraživanju organskih i inovativnih pristupa, koristeći nove materijale i tehnologije.

Kenzo Tange

- Dobitnik Prickerove nagrade 1987. godine.
- Tange je svetsku slavu stekao rekonstrukcijom Hirošime, razorene u Drugom svetskom ratu. Njegova karijera obuhvata čitavu drugu polovinu dvadesetog veka.
- Godine 1935, počeo je studije arhitekture na univerzitetu u Tokiju, a za to se odlučio upoznavajući se sa arhitekturom Le Korbizjea.
- Tokom 1970-ih i 1980-ih Tange je proširio svoj portfolio na zgrade u preko 20 zemalja širom svijeta.

Memorijalni park mira u Hirošimi, 1949

Nacionalna dvorana Yoyogi, 1964

Katedrala Sv. Marije

Kompleks Fuji Broadcasting Centra

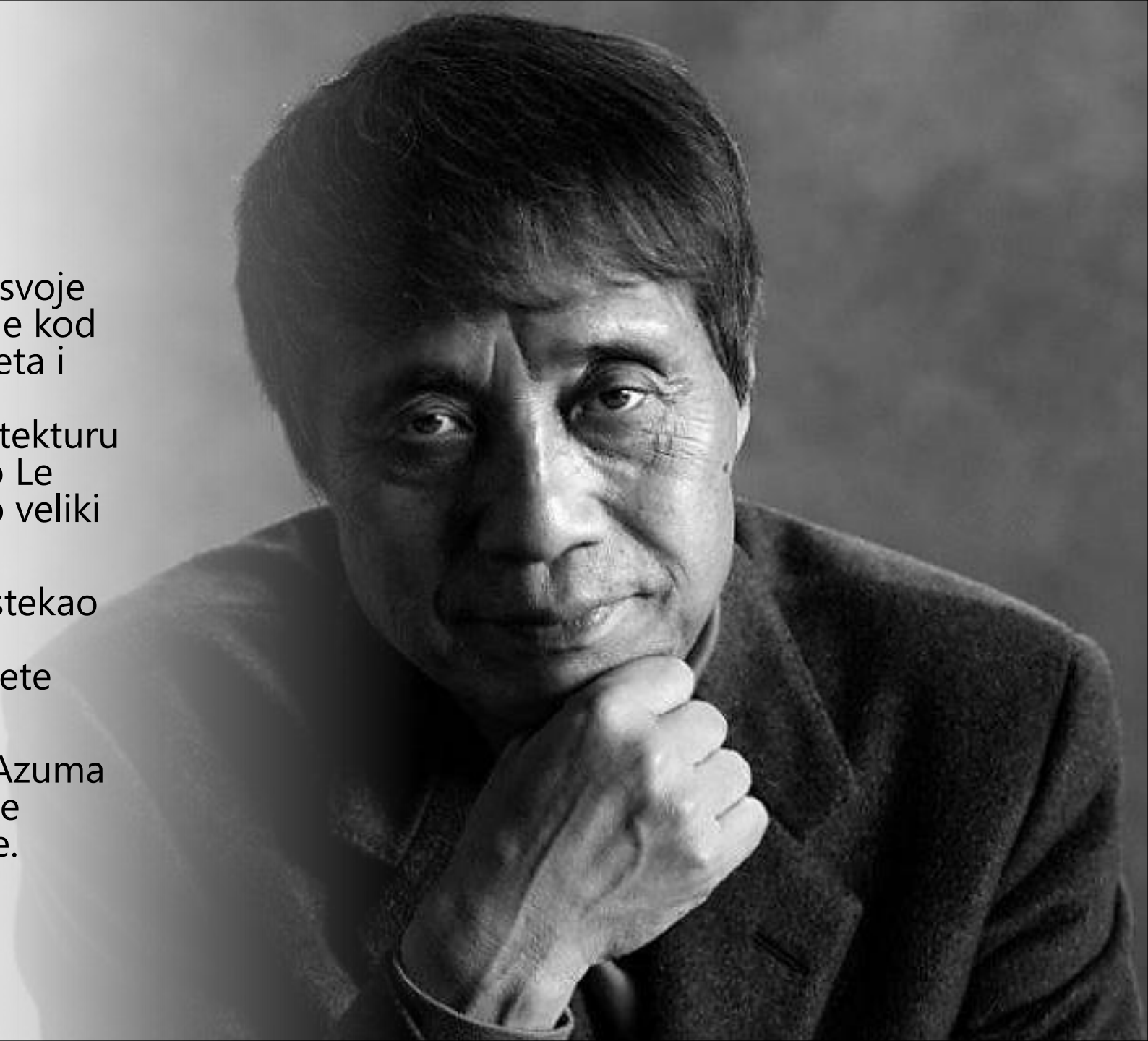
Ambasada Kuvajta u Tokiju

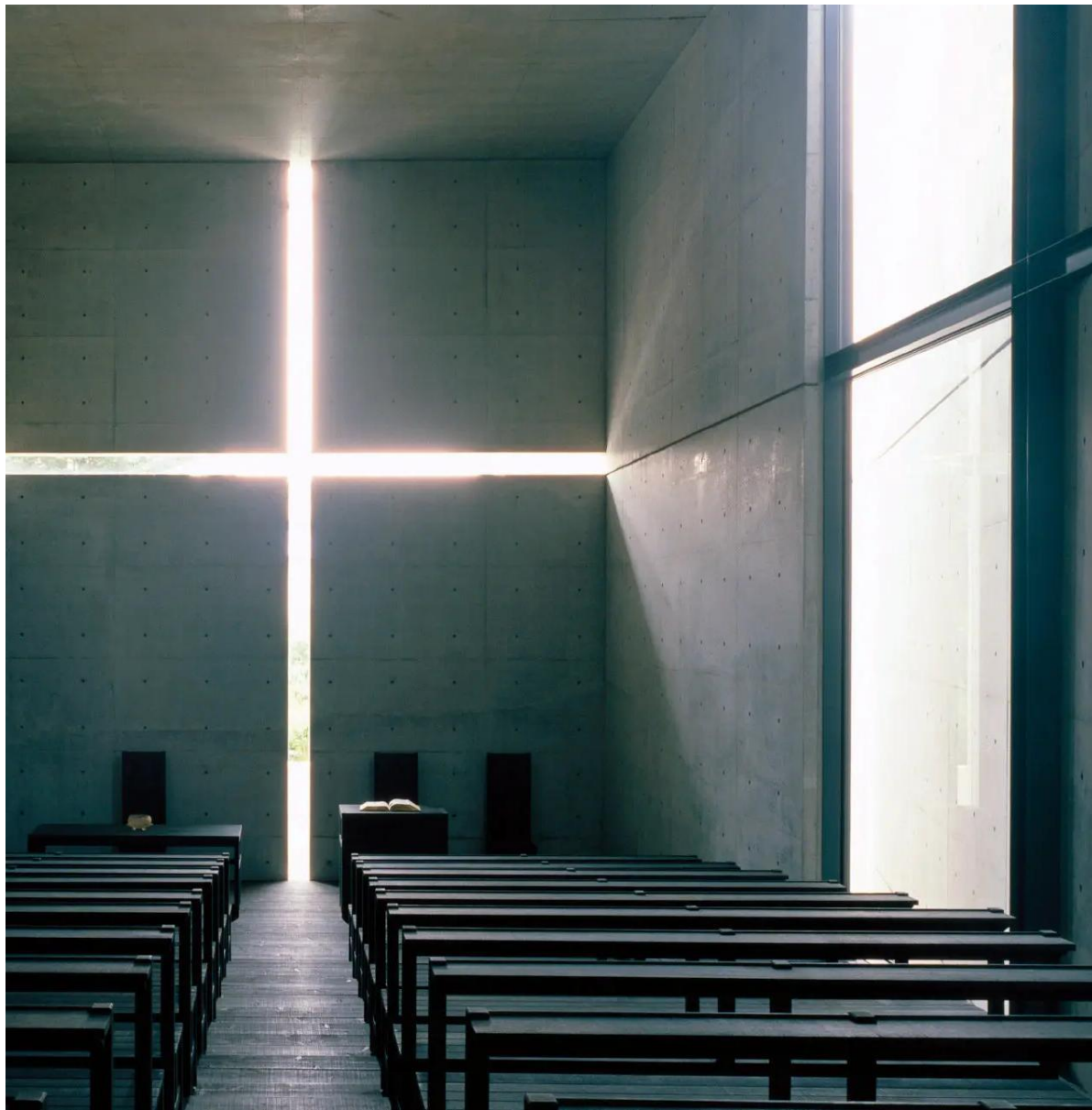

Tadao Ando

- Ando je samouki arhitekta. Od svoje desete pa do sedamnaeste godine kod jednog tesara je učio obradu drveta i pravio modele aviona i brodova. Posebno se zainteresovao za arhitekturu čitajući kao mladić jednu knjige o Le Korbizjeu, koji je na njega ostavio veliki uticaj.
- Sve svoje znanje o arhitekturi stekao je obilazeći hramove, svetilišta i čajdžinice u Japanu i praveći makete brodova i crkvi na vodi.
- Godine 1975. izgradio je kuću Azuma u Osaki, za koju je dobio priznanje Japanske arhitektonske asocijacije.
- Dobitnik Prickerove nagrade

Crkva Svjetlosti Ibaraki, Japan 1989. god.

Benesse House Muzej Naošima, Japan 1992.god.

Šangaj Poli Grand Teatar
2014.god.

Crkva na vodi Hokaido, Japan 1988.god.

Toyo Ito

- Diplomirao je u Tokiju 1965. godine na fakultetu arhitekture. Osnovao je vlastiti studio Urban Robot (Urbot) 1971., koji je kasnije preimenovan u Toyo Ito & Associates, Architects.
- Poznat je po svojoj inovativnoj upotrebi tehnologije, eksperimentalnom pristupu dizajnu i stvaranju prostora koji spajaju prirodu, tehnologiju i čoveka.

